...NEA ȘI DĂRUIREA CAIACIȘTILOR ȘI CANOIȘTILOR ROMÂNI

...CICLU OLIMPIC

...ațional, ...i agen... ...irile se ...nicieni- ...Pancea-

...portarea ...să sub- ...ces l-a ...finalele ...cele 18

J.O. ...ba"!

...cușor E- ...tolomeu, ...a K 2 — ...în cursa ...n afara ...erite, în ...nții noș- ...ul 4, în ...podiu- — Ghe- — 1 000 ...ihai Za- — Ni- — 1 000 Nastasia ...anov — — 500 m ...și Toma ...m), Ște- Ciobanu, ...i Simio- ...m). Gîn- ...din cei ...la cam- — mai ...ri, aceste

locuri la marginea podiumului sînt valoroase, ele certifică existența talentului, posibilitățile evidente de progres. De altfel, componențele echipajelor de 4, la mai multe probe, pot fi îmbunătățite prin cuprinderea altor sportivi valoroși care nu au concurat la Pancearevo. Este, cu siguranță, principala problemă care va sta în viitor în atenția conducerii tehnice a lotului.

Și pentru că vorbim de cei care s-au ocupat de pregătirea flotilei noastre, de artizanii marilor victorii, trebuie să salutăm revenirea în mijlocul colectivului de tehnicieni a antrenorului emerit Radu Hușan, care a lucrat nemijlocit, zi de zi, oră de oră, cu cei trei campioni de la Pancearevo !

★

A 13-a ediție a campionatelor mondiale va rămîne ca un punct de referință în palmaresul caiacului și canoei românești. La prima mare competiție a noului ciclu olimpic, Vasile Diba și Ivan Patzaichin, simboluri ale forței flotilei noastre, au luat un start lansat, urmat cu încredere de celelalte ambarcațiuni. Cu o bogată recoltă de metal prețios, flotila se întoarce în radă, pentru a pregăti alte bătălii... Cu gîndul, desigur, la cea mai importantă, care va avea loc peste trei ani, la Moscova, unde caiaciștii și canoiștii noștri și-au propus obiective și mai îndrăznețe. Cunoscîndu-i, nu ne îndoim că le vor împlini !

...OR: MUNCA!

...stor succ- ...le între- ...puțin nu- ...n semni- ...a lungul ...etiții în- ...îl deține ...capabile ...facă față ...volum și ...n-stop pe ...an. Dar, ...ia noas- ...de muncă ...acest club ...easță sec- ...dială care ...ății spor- ...ă rezerve ...uncă me- ...mai pre- ...cinci sute ...victorioase, ...asile Diba ...antrenorii ...kilometri ...schimbat ...asigurînd ...imă. Ivan ...coman- ...să le do- ...de a doua ...viguroasă ...le cuceri — un alt ...antrenorii ...ă compro- ...validează

doar forța reală, pregătirea la nivel maxim, șansa certă de a face față exigențelor momentului.

Iată, succint, cîteva din atuurile clubului Dinamo. Din experiența sa — ce se cere generalizată — pot să învețe și alte cluburi, și alte sporturi.

PENTRU VICTORIILE LOR A RĂSUNAT IMNUL PATRIEI NOASTRE!

UN NOU CAIAC-AMIRAL

VASILE DIBA nu se va supăra cînd, începîndu-i scurta prezentare, îi vom așeza numele alături de două din figurile ilustre ale caiacului și canoei : Aurel Vernescu, caiacul-amiral de odinioară al flotilei noastre, al cărui demn urmaș Vasile este, și... Ivan Patzaichin.

A apărut în „lumea bună" a padelei — ca și Ivan (în 1968) — la Xochimilco, în 1974, la campionatele mondiale. Și s-a întors la București nu cu un titlu mondial ci cu două, cucerite la caiac simplu 500 m și în ștafeta de 4×500 m ! Venea tot din lumea Deltei, dar de la Jurilovca, unde fusese descoperit de Igor Lipalit, veritabil căutător de... aur. Avea, la Xochimilco, 20 de ani și patru luni (s-a născut la 24 iunie 1954).

„Eșecul" din 1975 la C.M. de la Belgrad — dacă o medalie de argint poate fi un eșec — este răzbunat la Montreal, unde în prima finală olimpică din istoria caiacului pe distanța de 500 m, Vasile Diba țîșnește din start și dispare ca o nălucă spre linia de sosire. Era, totodată, și primul titlu de campion olimpic al caiacului românesc, primul pas spre apropierea de prestigiul surorii-canoe.

Pe „uscat" Vasile Diba pare un tînăr sfios, scump la vorbă, mult prea „cuminte" pentru un campion olimpic. Pe apă, adversarii nu i-au văzut fața în ultimii doi ani, decît la start, singurul moment în care Diba este pe aceeași linie cu ceilalți caiaciști ! Am crezut, la început, că este un pur-sînge al sprintului. La Pancearevo a dovedit că este un caiacist complet, cîștigînd într-o manieră uimitoare cursa de 1000 m, la debutul său în campionatele lumii pe această distanță. Nu și-a încercat pînă acum forțele la fond, dar nu credem să existe distanță, oricum născocită, pentru ca cineva să-l poată întrece !

La 23 de ani, Vasile Diba are un palmares aproape incredibil : un titlu olimpic și o medalie de bronz la J.O., 4 titluri de campion mondial. Și, la Pancearevo, cineva spunea că „domnia" sa în fruntea așilor padelei abia a început...

ÎN VÎRFUL PIRAMIDEI

LIPAT VARABIEV se apropie mai mult de generația lui Patzaichin decît de cea a lui Diba. Are 26 de ani, s-a născut la Crișan, la 8 aprilie 1951.

Numele său nu este necunoscut nici celor care nu urmăresc în mod special sportul caiacului și canoei, deși, abia acum, la Pancearevo, Lipat a urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului. În 1973, la Tampere, se apropiase la numai un pas de vîrful piramidei, cîștigînd medalia de argint la canoe simplu 10 000 m.

Succesul de acum este o frumoasă răsplată pentru acest sportiv harnic și modest care a avut „ghinionul" de a-și trăi cariera în aceeași perioadă cu Ivan Patzaichin. Lipat Varabiev a avut tăria de a nu se resemna, de a munci cu tragere de inimă, în conul de umbră al campionului, pentru a dovedi că este construit, la rîndu-i, din aluatul marilor performeri. Și a reușit, atunci cînd poate numai el și maestrul său, antrenorul emerit Radu Hușan' mai credeau acest lucru.

„Schimbarea la față" a fost evidentă chiar de la începutul sezonului, cînd, după o victorie asupra lui Patzaichin într-o cursă de fond, Varabiev îl întrece de două ori, la campionatul balcanic, pe iugoslavul Matija Ljubek, campionul olimpic la caoe simplu 1 000 m. Urmează apoi alte victorii spectaculoase în diferite regate internaționale, pe distanțe variind între 500 și 10 000 m.

La campionatele lumii a concurat în proba de viteză, deși mulți îl consideră un autentic fondist. Talentul său este însă polivalent, pentru că, dacă Lipat Varabiev este azi cel mai rapid canoist al lumii, el are în panoplie și medalia de argint la canoe dublu 10 000 m, unde l-a avut alături în barcă pe mai tînărul coleg de club (Dinamo) Pavel Cozlov. Și numai două lungimi de barcă au lipsit pentru ca Lipat Varabiev să cucerească și a doua medalie de aur !

BARCA DE AUR

Caiacul și canoea au avut și vor avea mari campioni, dar numele lui IVAN PATZAICHIN *va rămîne totdeauna în cartea de aur a sportului padelei și pagaei înconjurat de un nimb a cărui strălucire va fi greu, dacă nu imposibil, de egalat.*

De zece ani, canoea lui Ivan străbate pistele de apă ale lumii, aproape întotdeauna în fruntea plutonului, indiferent de numele competiției — Jocuri Olimpice, campionate mondiale sau europene, alte regate internaționale.

A urcat în vîrful piramidei chiar la debutul în arena internațională, în 1968, la Xochimilco. Nu împlinise atunci 19 ani — s-a născut la 26 noiembrie 1948, la Mila 23 — dar s-a întors din Mexic cu titlul olimpic, cucerit în tovărășie cu Serghei Covaliov. La simplu a sosit doar al șaptelea, după ce aproape jumătate din distanță a condus autoritar, lăsînd să se vadă cine va fi campionul de mîine. Acest „mîine" a venit repede, la prima ediție a campionatelor mondiale ; în 1970, la Copenhaga, barca lui Patzaichin era privită din spate de toată elita canoei...

Cea mai mare victorie avea să vină în 1972, la München, deși padela-i de aur i-a devenit pentru o clipă dușman, cedînd, în serii — la propriu — sub forța apăsării campionului. În finală, însă, Iurcenko, Wichmann și ceilalți aveau să pară simpli începători, terminînd cursa la multe lungimi, cînd Patzaichin se îndrepta spre mal, pentru a primi felicitările.

A urmat Montrealul și, pentru o clipă, ne-am temut că steaua lui a apus. La 27 de ani schimbase cîteva generații de canoiști, mulți îl priveau acum ca pe un bătrîn. Fața-i suptă de efortul cheltuit cu generozitate timp de un deceniu a creat poate imaginea unui Patzaichin obosit, aproape de crepuscul. Ochii îi trădau însă o ardere lăuntrică neconsumată, iar oțelul mușchilor nu ruginise. A renăscut ca pasărea Phoenix, așezîndu-se la Pancearevo din nou în fruntea canoelor lumii, acolo unde, de aproape 10 ani, îi este locul !

LA PANCEAREVO, PRINTRE BALIZE...

● **Pablo Stock** (Mexic), membru în Comitetul executiv al federației internaționale, a declarat : **„Sportivii din România au contribuit din plin la succesul competiției.** Ei au oferit întreceri pasionante, de înaltă valoare tehnică, cucerind în total 10 medalii, dintre care 4 de aur. Fără îndoială, **o performanță excepțională care scoate din nou în evidență valoarea școlii românești de caiac-canoe".**

● **Lipat Varabiev,** după cucerirea primului său titlu de campion mondial : **„Sînt nespus de fericit că am învins. Sincer să fiu, eram aproape convins că voi cîștiga, după ce atît în serii cît și în semifinale obținusem cel mai bun timp. Totuși, acest Eicke** (n.n. R. F. Germania) **mi-a dat mult de furcă !"**

● **Ivan Patzaichin** — cel mai popular sportiv la Pancearevo. Aplaudat la scenă deschisă după cursa finală de **C—1000 m,** multiplul nostru campion olimpic și mondial a continuat să stea în atenția camerelor de luat vederi mult timp după festivitatea de premiere. Abia cînd, în drumul lui de întoarcere spre baza de plecare, a ajuns la 750 m, operatorii **t.v.** au comutat obiectivul către startul următor...

● Sub titlul **„Patru medalii de aur pentru sportivii români",** agenția ADN subliniază remarcabila evoluție a concurenților români în general, precum și excepționala performanță realizată de campionul olimpic Vasile Diba, cîștigător a două titluri mondiale.

● Clasamentul pe medalii : 1. U.R.S.S. (4 aur, 5 argint, 5 bronz), 2. România (4 — 5 — 1), 3. Ungaria (3 — 3 — 4), 4. R. D. Germană (3 — 3— 0), 5. Polonia (2 — 1 — 3), 6. Bulgaria (1 — 0 — 1), 7. Italia (1 — 0 — 1), 8. Canada (0 — 1 — 0), 9. R. F. Germania (0 — 1 — 0), 10. Spania (0 — 0 — 2).

● Comentariul agenției **„Reuter"** scoate în evidență marile succese obținute pe lacul Pancearevo de caiaciștii și canoiștii din România, U.R.S.S., Ungaria și R.D. Germană, țări ai căror reprezentanți au cucerit cele mai multe medalii.

● Cea mai rapidă cursă : **K 4 — 500 m,** probă nou introdusă la această ediție a C.M. S-a cîștigat cu 1:26,68! Cursa a fost în atenția tuturor specialiștilor, românii obținînd aici medalia de argint. Întrecere spectaculoasă, de mare viteză, cu valuri provocate de înaintarea rapidă pînă aproape de bordul ambarcațiilor.

● 110 focuri a tras starterul principal al campionatelor mondiale, fostul campion republican la caiac **Otto Tomiuc.**

● Clasamentul pe puncte : 1. U.R.S.S. 138,5, 2. România 118, 3. Ungaria 111,5, 4. R. D. Germană 85, 5. Polonia 76, 6. Bulgaria 65.

● Colectivul de tehnicieni al lotului nostru reprezentativ de caiac-canoe : **Corneliu Birsănescu** — antrenor coordonator, **Radu Hușan** și **Nicolae Navasart** — antrenori emeriți, **Maria Navasart, Stavru Teodorov, Alexandru Scurca, dr. Gheorghe Dumitru.**

● Ediția viitoare a campionatelor mondiale de caiac-canoe (a 14-a) se va desfășura în 1978 la Belgrad.

● **Lotul reprezentativ de caiac-canoe sosește astăzi de la Sofia în jurul orei 15.**